

— Soper konkordat. Kakor po drugih mestih, posebno po vrtočnem Beču, imajo svoj direndaj soper konkordat tudi v Mariboru, Brežcah Slovengradu in — v nemškutarskem trgu Marenberškem, ter so dotični srenjski očetje vložili prošnje, da se ona crkvena pogodba ovrže. Če človek te prošnje bere, zares ne ve, čemu bi se bolj čudil, predrznosti ali neumnosti crkvenih sopernikov. Gotovo ni ne eden teh odbornikov pogodbe bral, in če jo je bral, je ni razumel. Kako bi pameten človek postavim Mariborčanom pritegnol, ki v prošnji pravijo, „da je ona pogodba eden zmed največjih zadržkov, da se ne more naša lepa, splošna domovina uspešno razvijati.“ — Je li senca resnice v teh besedah? Kaj, ali ni vkljube konkordatu železnica do Belaka se napravila, v Mariboru kazina se postavila, trije kanali se izpejlali, tretjina mesta novo se potlakala, železni most čez Dravo se razpel, pesji davek se vpeljal, nova dekliška šola se povzdignola, oče župan v drugo izvoljen bil itd.? Nasproti pa, ali je konkordat kriv, da še zdaj Pesnica in Savinja uravnani niste, da se Slovencem kmetijska šola ni privolila, da se železnica iz Maribora v Ptuj napravila ni; je li konkordat kriv, da nam državni dolg in z njim splošni davek vedno narašča, Madjari pa davkov poredoma plačevati nočejo ali ne morejo? Tedaj zares konkordat čisto nič zato ne more, da se vse to in še veliko drugega storilo ni. — Drugi premodri vzrok, zakaj da Mariborčanje želijo, naj se brz konkordat pod klop vrže, je ta: „da jemlje veliko pravic državi in zastopnikom, da toraj ne more ne ona, in ne morejo ovi svojih prevažnih in blagonskih dolžnosti zvrševati.“ — Za Boga, srenjski očetje, kedaj ste še pa čuli, da bi bil kateri minister biskope poprašal, preden je hotel kaj storiti? Ali so biskopii navozlali krivo politiko, da smo se vse preveč pečali z nemškimi zadevami, da smo šli Prusom na pomoč, in smo kmalu potem pri Sadovi od Prusov tepeni bili? Reči moramo, da se je ves čas sem — bogme le Avstriji v nesrečo — skoraj vsemu temu nasproti delalo, kakor bi se smelo bilo vsled konkordata delati! Da pa tudi zastopnikov v deželnih in državnem zboru konkordat nikakor ne moti, kažejo posebno zdaj, ko počenajo take reči soper kat. crkev, da strmi nad tem ves vnenji svet. Ali je morda konkordat oviral tiste, ki so se na vrat na nos z Madjari pogodili, tiste, ki so denarne zadeve z njimi tako poravnali, da nas bodo lasje boleli? — Pa kaj bi se pečali z ljudmi, katerim ni mar za resnico in pravico, ampak so le navajeni plesati, kakor jim bečki slobodni in njih židovske novine piskajo! Ali je pa pošteno in častno v tako imentnih zadevah, kakor so crkvene in verske, soditi kakor slepec o barvah in se zarad tega še šopiriti, to naj razsodijo naši modri bralci; naj pa tudi pomnijo, da je g. Feyrer v Mariboru tisti bil, ki je v odborovi seji nujni predlog storil, da se pogodba odpravi. — Kaže se vedno bolj očitno, da kjerkoli ima nemškutarstvo pri nas svoja gnjezda, tam se rogovili soper kat. crkev. Morebiti se zmezijo tudi Celjani, Ptujčani, Konjičani, Šentlencarčani itd. Tudi tega pozabiti ne smemo, kajti so to prelepe pri kazni nemške olike, zavolj ktere se hočejo Slovenci gnjesti.

— Praška „Politik“ piše, da je ravno minister Beust ves plamen soper konkordat vnel. On je podpihoval posamezne nemške poslance, da naj državni zbor začne proti konkordatu delati, ker on (Beust) tega kot protestant ne more. Začele so vladi privržene novine ruvati in tako se je plamen vnel. S početka je hotel s tem le druge važniše in za-nj nevarne reči zakrivati, pa nastal je ogenj, kterege se najjal ni, kterege je pa vendar kriv. — Bojino se, pristavlja temu „Vikfrd.“, da te pritožbe niso tako prazne, kakor bi želeli. — Čudno je, da bečke novine same to priznavajo. Nova Fr. Pr. piše: „novine vladi privržene napadajo zdaj, ko se je škofovsko pismo (zastran konkordata) razglasilo, veliko hujše konkordat, kakor poprej.“ Zares, zmešnjava večja biti ne more!

— Ko je v državnem zboru znani Mühlfeld soper konkordat govoril in biskope onih dežel, ki so poslale svoje poročnike v državni zbor, grdo zasramoval, ni zinol besede ne prvosednik, ne eden ministov, niti ne kdo od poslancev, marveč zahrul je po dokončanem govoru divji krohrot, kakor na komediji. — Kako dolgo bodo naši slovenski poslanci še poslušali te burke? Lepo je za ravnilo si vzeti: vse za Boga, cesarja in domovino! — pa lepše še in boljše je, delati po tem ravnilu! Kar se zdaj v državnem zboru kuje, to in marsikaj drugega, ni Slovencem po volji; za to niso dali zastopnikom poverjenja!

— V papeževih pokrajinah še miru ni. Itatijanska armada tako meje varuje, da smejo Garibaldinci noter, kodar se jim poljubi; če pa vojaki papeževi kako trumo vjamejo, ji orožje poberejo in jo čez mejo porinejo, njo pa italijanski vojaki ljubeznjivo sprejmejo in zopet oborožijo, da je v kratkem že zopet med prekucni.

Iz Liptovskega št. Mikulaša se piše, da je g. M. Hodža tamošnji župnik od Madjarov zato pregnan, ker je bil z dušo in telom rodoljub namreč Slovan, tako rekoč pravi oče Slovakov. Vsi, kateri so ga poznali in katerim je bilo mogoče doiti, so se sošli, ko je odhajal in marsiktero oko slovenskih rodoljubov je točilo grenke solze, ko je videlo odbajati predragega blagosrčnega prijatelja in iskrenega nevstrašljivega rodoljuba.

G. M. Hodža se je podal v Tešen. Tudi mi kličemo za njim, kakor jegovi prijatelji. Z Bogom! in Bog daj da bi se spet v kratkem vrnil med svoje prijatelje in k svojem crkvenim otrokom.

— Dominik Čolnik veliki posestnik in izvrsten vino-in sadorejec na Drvanji blizo sv. Lenarta v slov. Goricah je pri letošnji izložbi v Gradcu za izloženo sadje in grozdje, dobil veliko sreberno svetinjo. Živio!

— Razglasilo se je, da se je bila napravila mačkinja musika, častitemu rodoljubu g. Einspieler-ju v Celovcu, kar je vendar grda laž; temoč to je res, da so neki rodoljubi pri njegovi hiši vikali: „Slava, Živio.“ — Kaj še bomo vse iz Celovca, čuli?! — Mora pa biti res prav ugodno bivanje za Slovence v Koroški posebno pa v Celovcu.

— Iz Zagreba se piše, da je za administratora tamošnje škofije imenovan škof Horvath dobro poznan iz ogerske prekuacije od leta 1848. — Kardinal Haulik je hotel imeti drugega administratora; gospodje so vendar zdaj v Hrvaški Madjari in činijo, kar mislijo, da bode njim naj bolj koristilo. — Če se le ne bodo motili pri takem nastopanju?

— V nedeljo 13. t. m. je bil posvečen v Solnogradu za Sekovskega knezo-škofa g. dr. Janez Zwenger.

— V srbski skupščini ni nobenega uradnika kot poslanca. — Francosko še se zmirom zlo k vojski pripravlja.

Tržna cena pretekli teden.

	V Varaž-		V Mariboru		V Celju		V Ptuj	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	5	—	5	50	5	20	4	60
Rži	3	80	3	50	3	70	3	40
Ječmena	2	80	—	—	2	95	—	—
Ovsa	1	60	1	70	1	70	—	—
Turšice (kuruze) vagan	3	10	3	40	3	—	3	30
Ajde	2	60	2	20	2	25	—	—
Prosa	2	40	—	—	3	40	—	—
Krompirja	1	30	—	90	1	20	1	20
Govedine funt	—	18	—	24	—	22	—	24
Teletine	—	24	—	26	—	24	—	26
Svinjetine črsteve funt	—	28	—	26	—	24	—	22
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	8	50	—	—	6	90	8	—
„ 18" „	—	5	—	—	—	—	—	—
„ 36" mehkih „	5	50	—	—	5	—	6	—
„ 18" „	—	—	8	50	—	—	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	—	80	—	—	—	—	—	—
„ „ mehkega „	—	60	—	—	—	—	—	—
Senca cent	—	120	—	—	—	75	1	—
Slame cent v šopah	—	90	—	—	—	55	—	90
„ „ za steljo	—	60	—	—	—	45	—	70
Slanine (špeha) cent	36	—	40	—	40	—	40	—
Jajec, pet za	—	10	—	12	—	—	—	—

Cesarski zlat velja 5 fl. 95 kr. a. v.

Ažijo srebra 122.25.

Narodno drž. posojilo 64.65.

Loterijne srečke.

V Gradcu 9. oktobra 1867: **79 74 78 48 7**

Prihodnje srečkanje je 19. oktobra 1867.

V Trstu 12. oktobra 1867: **55 72 16 48 42**

Prihodnje srečkanje je 26. oktobra 1867.

Listnica vredništva.

M. P. pri sv. Petru v medvedovem selu: Hvala za lep dopis, prosimo za več takih. — J. K. fare sv. Križa pri Ljutomeru. Vaš dopis pride prihodnjšč. — D. P. pri Veliki Nedelji. Hvala za dopise, prosimo za več — knjiga ktero želite pa se bode težko dobila; če se dobi, Vam jo pošljemo.